

Ucenici din toate popoarele

Textul de memorat: „Căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.” (Isaia 56:7)

Încă de la început, mesajul lui Hristos a fost destinat oamenilor de pretutindeni. Evanghelia s-a răspândit pe tot globul din cauza caracterului ei universal. Totuși ucenicii nu au acceptat foarte ușor ideea aceasta. Reacția lor inițială, vădită de exemplu cu ocazia discuției Învățătorului lor cu femeia din Samaria, arată clar cât de greu le-a fost. Ei socoteau că Mesia venise ca împlinire a profețiilor făcute de evrei și pentru a împlini în mod exclusiv așteptările iudeilor. Ei nu înțeleseseră sau înțeleseseră greșit profețiile lui Isaia, de exemplu, care făcea referire în cartea lui la toate popoarele. Mesia nu avea să vină doar pentru un singur popor. Mântuirea venea într-adevăr de la evrei, dar era pentru toți oamenii. Ucenicii aveau să treacă hotarele țării, aveau să înfrunte conflictele internaționale, diferențele de limbă și alte impedimente, fiindcă Domnul lor consfințise deja modelul misiunii transculturale.

Advenștii de ziua a șaptea găsesc această chemare în Apocalipsa 14:6: „Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.”

Un proiect pentru inima ta

De meditat: Uneori, luptând pentru demnitate, ne murdărim. Însă, când umblăm după sfințenie, devenim demni.

„Curățenia este **demnitatea** săracului, prin ea el se arată superior sorții sale.” – George Sand

Rugăciune: Doamne Isuse, Te rog, curăță-mă și ajută ca aceasta să fie cununa mea în Tine!

&

Așa cum au spus profeții

Profeții din vechime au prorocit despre convertirea oamenilor din alte popoare la o credință întemeiată pe Scriptură. Zeitățile, închinarea păgână și stilul lor de viață distructiv aveau să fie răsturnate de credința în Iahvé și de o ascultare totală de El. Dușmanii lui Israel aveau să vină cu grămada la Ierusalim și să ceară să fie primiți, fiind însetați de cunoașterea spirituală. Misiunea poporului ales era să le transmită națiunilor din jur invitația universală a lui Dumnezeu. Din nefericire zelul israeliților a fost deviat de la misiune și îndreptat spre preocupările vremelnice. Marea viziune a fost îngropată sub mulțumire de sine și îngâmfare. Dar Domnul Hristos a venit să o readucă la viață.

1. Citește Isaia 56:6-8; Mica 4:1,2; Iona 3:7-10; 4:1. Ce ne spun aceste pasaje biblice despre misiunea universală a poporului ales și despre cât de limitați erau unii în ce privește înțelegerea ei?

Israel ar fi trebuit să fie lumina neamurilor. Văzând avantajele israeliților, păgânii ar fi trebuit să le pună întrebări despre credința lor monoteistă și mulți dintre ei să se alipească de Dumnezeul adevărat.

Din păcate, la modul general vorbind, lucrurile nu au stat deloc așa. Israelii și-au îndreptat toată atenția asupra lor înșiși și L-au pierdut din vedere atât pe Dumnezeul care le oferise atât de mult, cât și scopul mai amplu pentru care existau.

Creștinii din timpurile moderne se confruntă cu o situație asemănătoare. Vor investi ei cu abnegație în lucrarea Evangheliei sau se vor preocupa doar de ei înșiși, dând uitării scopul mai amplu al existenței lor? Poate că nu ne dăm seama cât de ușor e să cădem în această capcană!

„În Numele Domnului, să ridicăm glasul cu laudă și mulțumire pentru rezultatele obținute în lucrarea din străinătate. Dar Generalul nostru care niciodată nu greșește, ne spune: «Înainteți, intrați în teritoriile noi! Înălțați stindardul în orice țară! ‘Scoală-te, luminează-te, căci lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine.’»

Cuvântul nostru de ordine trebuie să fie: «Înainte, mereu înainte!». Îngerii lui Dumnezeu vor merge înaintea noastră pentru a pregăti calea. Povara noastră pentru «ținuturile care sunt dincolo» nu poate fi lăsată jos, până când pământul întreg nu va fi luminat de slava Domnului.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 28, 29

„Vai de tine, Horazine!”

2. Ce mesaj important desprindem din următoarele texte biblice? Cum îl putem aplica la viața noastră? La ce principiu arătat aici trebuie să fim foarte atenți? Matei 11:20-24; Luca 4:25-30; 17:11-19; Ioan 10:16.

Domnul Hristos ar fi vrut ca poporul Său, care se bucurase de atât de multe avantaje, să se trezească și să înțeleagă adevărata lui chemare și adevăratul lui scop, să înțeleagă că mântuirea, chiar și pentru o națiune aleasă, nu este un drept primit prin naștere; să înțeleagă că mântuirea nu se transmite genetic, ci, dimpotrivă, ea este decizia conștientă de a accepta darul lui Dumnezeu, o decizie pe care puteau să o ia chiar și cei din afara lui Israel.

Uneori, antrenorii îi provoacă pe sportivi comparându-i cu adversarii. „Dacă v-ați antrena cu tot atâta conștiinciozitate, energie și intensitate ca ei, ați câștiga!” Dorința lor evidentă este să-i stimuleze, să le întărească motivația.

În același fel, dorința lui Isus era ca poporul Său să se bucure pe deplin de mântuire, așa cum se bucuraseră deja unii care erau dintre neamuri. Cuvintele Sale i-au scandalizat pe cei care nu erau dispuși să-L asculte, deși ei ar fi trebuit să fi cunoscut și să fi acceptat de mult aceste adevăruri.

Cei care au mai multe avantaje spirituale decât alții trebuie să înțeleagă că ele vin de la Dumnezeu, că nu îi fac superiori altora și că trebuie să fie întrebuințate spre slava Sa.

Ce putem spune despre noi, ca popor, care beneficiem de atâtea avantaje de la Dumnezeu? De ce este important mai întâi să recunoaștem că le-am primit? De ce este important ca apoi să recunoaștem cu smerenie responsabilitățile ce ne revin?

„Am vrea să-L vedem pe Isus”

3. Citește Ioan 12:20-32. Ce ni se spune aici despre caracterul universal al Evangheliei?

Vestea intrării triumfale a Domnului Isus în Ierusalim făcuse mare vâlvă în cetate. Oșanalele au amuțit curând, iar în locul lor au început să se audă întrebări: Ce se va mai întâmpla? Va fi încoronat Isus ca împărat?

Printre cei veniți la Ierusalim să sărbătorească Paștele, se aflau și câțiva greci pioși. Ei au venit la Filip și i-au spus: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus.” Ar fi vrut să stea de vorbă cu El și să primească învățătură de la El. Ce dovadă uimitoare cu privire la caracterul universal al lui Mesia și al mesajului Său! Ce trist că iudeii, care ar fi trebuit să fie cei dintâi care să-și exprime o astfel de dorință, doreau să scape de El!

Probabil că grecii s-au apropiat mai întâi de Filip, din cauză că el avea un nume grecesc. De asemenea, este posibil ca Filip să fi știut limba greacă, întrucât era din Betsaida, un oraș pescăresc cosmopolit. Din text, reiese faptul că Isus nu era de față la început, aflându-Se probabil undeva în apropiere, la locul de închinare rezervat pentru iudei.

Când li s-a alăturat apoi ucenicilor și grecilor în curtea exterioară, Domnul le-a spus printre altele: „Dacă Îmi slujește cineva...”, arătând astfel că oricine – bărbat sau femeie, iudeu sau grec – putea să fie ucenicul Său, cu condiția să accepte prețul uceniciei.

4. Care este prețul uceniciei? Cum putem să înțelegem aceste cuvinte ale Domnului Isus? Ioan 12:25

După aceste cuvinte, rostite cât încă străinii mai erau acolo, s-a auzit un glas din cer care, potrivit declarației Domnului Isus, nu a fost pentru El, ci pentru cei de față, iudei și greci deopotrivă, în vederea întăririi lor în credință. Tot cu această ocazie, El a afirmat că avea să moară pentru toți oamenii.

Dărâmarea barierelor

5. Citește Ioan 7:35; 8:47 și Luca 10:25-37. Ce afirmații din aceste texte biblice ne arată că, printre creștinii care caută să facă ucenici din toate popoarele, nu ar trebui să existe bariere sociale, etnice sau de altă natură?

Disprețul unora dintre conducătorii iudei față de Isus nu cunoștea margini. Ce situație teribilă: tocmai ei, care ar fi trebuit să fie cei dintâi care să-L primească, I s-au opus cu cea mai mare vehemență! Preoții L-au luat în derâdere când străinii înțelegeau că El este Mesia. Ce lecție însemnată pentru cei care se cred privilegiați din punct de vedere spiritual!

În disprețul lor, ei L-au etichetat zicând că are demon și numindu-L samaritean. Și-au bătut joc de mărturia Sa printre greci, manifestându-și resentimentele față de cei de altă naționalitate și de altă religie. Pentru ei, însuși faptul că Isus Se gândise să-i învețe pe greci era de neconceput! În răspunsul Său, Domnul Hristos a subliniat că, în comparație cu naționalitatea, caracterul este mai important.

Un alt fapt care merită remarcat este acela că El a povestit o întâmplare adevărată cu un samaritean pentru a arăta ce înseamnă să împlinești cu adevărat Legea lui Dumnezeu. Conducătorii religioși din parabolă, cu vederile lor înguste, din cauză că suciseră înțelesul legii levitice și al curăției, au trecut pe lângă omul rănit și au mers înainte. În schimb, samariteanul, un străin disprețuit, a trecut cu bună știință peste prejudecățile etnice și i-a salvat viața. Ce mustrare usturătoare pentru cei care îi resping și îi desconsideră pe cei în nevoie pe motiv că aceștia nu aparțin aceluiași popor, aceluiași mediu social sau cultural ca ei!

Care a fost ultima ocazie în care nu ai ajutat pe cineva în nevoie? De ce nu l-ai ajutat? Privind înapoi acum, ce crezi că ar fi trebuit să faci?

Marea Trimitere

6. Citește Romani 15:12; Faptele 1:7,8; Ioan 11:52,53; Matei 28:19,20. Care este mesajul esențial al acestor texte biblice? Care este punctul comun al acestui mesaj cu cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14?

Lucrarea finală a lui Dumnezeu rămâne incompletă atâta timp cât Evanghelia veșnică transmisă prin mesajul celor trei îngeri din Apocalipsa 14 nu trece peste orice graniță de ordin rasial, etnic, național sau geografic. Scriptura declară fără echivoc că Evanghelia aceasta va ajunge în toată lumea. Triumful lui Dumnezeu și proclamarea ei sunt două lucruri sigure.

De asemenea, mai este profetizat și faptul că neamurile vor primi Evanghelia. Lucrul acesta este cert că se va întâmpla, dar cine se va oferi să fie mijlocul prin care harul lui Dumnezeu să ajungă la oameni? Cine l se va alătura lui Hristos în dărâmarea barierelor rasiale etnice și de limbă care stau în calea răspândirii Evangheliei? Cine își va goli bucurios portofelul? Cine va renunța la confortul vremelnic și la legăturile de familie pentru a susține cauza Cerului? Acestea sunt întrebările pe care trebuie să ni le punem fiecare. Ce facem pentru a lucra cu semenii noștri indiferent cine sunt și de unde sunt ei? Ce păcat că unii credincioși acceptă ca teoriile antirasiale, prejudecățile culturale și barierele sociale născocite de Diavol să îi abată de la proclamarea cu putere a Evangheliei, într-o vreme când frații lor de credință s-au răspândit pe tot pământul, dându-și viața de bunăvoie pentru ca Evanghelia să poată fi predicată!

„Succesul nostru misionar a fost direct proporțional cu efortul nostru plin de lepădare de sine și de sacrificiu de sine. Numai Dumnezeu poate să aprecieze lucrarea care s-a făcut atunci când solia Evangheliei a fost proclamată în cuvinte clare și directe. S-a intrat în câmpuri noi și s-a făcut lucrare energetică. S-au semănat semințele adevărului, lumina a strălucit asupra multor minți, aducând vederi mai cuprinzătoare cu privire la Dumnezeu și o apreciere mai corectă a caracterului care trebuie să fie format. Mii de oameni au fost aduși la cunoașterea adevărului așa cum este el în Isus. Ei au fost umpluți de credința care lucrează prin iubire și curăță sufletul.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 28

Studiu suplimentar

Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, capitolele „Marea însărcinare” (p. 25-34) și „Ziua Cincizecimii” (p. 35-46); *Hristos, Lumina lumii*, capitolele „În curtea de afară” (p. 621-626) și „Samariteanul milos” (p. 497-505).

„Un samaritean, fiind în călătorie, a ajuns la locul în care era suferindul și, când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. Nu s-a mai întrebat dacă străinul era iudeu sau dintre neamuri. [...]

În felul acesta, s-a răspuns pentru totdeauna la întrebarea: «Cine este aproapele meu?». Hristos a arătat că aproapele nostru nu înseamnă numai cineva din biserică sau de credința noastră. Nu trebuie să facem nicio deosebire de rasă, culoare sau clasă. Aproapele nostru este orice persoană care are nevoie de ajutorul nostru. Aproapele nostru este orice suflet rănit și zdrobit de vrăjmașul. Aproapele nostru este oricine este proprietatea lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 503

Întrebări pentru discuție

1. Ce spune suportul financiar pe care îl oferi misiunii globale a bisericii despre cât de reală este dedicarea ta față de Marea Trimitere? De ce este necesar ca implicarea noastră să depășească stadiul simplei susțineri financiare? Cum pot fi direcționate spre evanghelizarea transculturală fondurile alocate în prezent întreținerii bisericii?

2. „Noi nu trebuie să avem simțământul că lucrarea Evangheliei depinde în principal de pastor. Dumnezeu i-a dat fiecărui om o lucrare de făcut în legătură cu Împărăția Sa. Oricine mărturisește Numele lui Hristos trebuie să fie un lucrător sârguincios, dezinteresat, gata să apere principiile neprihănirii. Fiecare suflet ar trebui să ia parte activă la propășirea cauzei lui Dumnezeu. Oricare ne-ar fi chemarea, noi, creștinii, avem ceva de făcut pentru a-L vesti lumii pe Hristos. Noi trebuie să fim misionari, având ca principală țintă câștigarea de suflete la Hristos.” Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 427

În cadrul grupei, meditați la aceste cuvinte și întrebați-vă ce altceva mai puteți face pentru a contribui la încheierea lucrării pe care am fost chemați să o facem.

3. Meditează la cuvintele rostite de Domnul Isus în Ioan 12:25. Ce înseamnă să ne urâm viața în lumea aceasta? Cum se manifestă această „ură”?